

عنوان مقاله:

پیش بینی رضایت از زندگی بر اساس خودشفقت ورزی در بین والدین کودکان طیف اوتیسم شهر ارومیه

محل انتشار:

کنفرانس ملی دستاوردهای نوین جهان در تعلیم و تربیت، روانشناسی، حقوق و مطالعات فرهنگی - اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهران سلیمانی - استادیار دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

رحیم امینی - دانشجوی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی ارومیه

رحیم علی پور وحید - دانشجوی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی ارومیه

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر پیش بینی رضایت از زندگی بر اساس خودشفقت ورزی در بین والدین کودکان طیف اوتیسم شهر ارومیه بود. روش پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. اطلاعات از طریق مقیاس رضایت از زندگی داینر وپاوت (1985) (SWLS) و مقیاس خود شفقت ورزی نف (2003) جمع آوری گردیده است. جامعه آماری در این پژوهش، والدین کودکان مبتلا به اوتیسم در پیشگامان امید ارومیه (N=160) بود که به دلیل کم بودن تعداد جامعه آماری، روش نمونه گیری به صورت کل شمار و حجم آن برابر با حجم جامعه در نظر گرفته شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون چولگی و کشیدگی برای بررسی نرمال بودن توزیع داده ها و همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی چندگانه برای آزمون فرضیه ها استفاده شد. یافته های تحلیل رگرسیون خطی چندگانه نشان داد که متغیر قضاوت خود، همانندسازی افراطی و انزوا به گونه ای معنادار می توانند رضایت از زندگی والدین دارای کودکان طیف اوتیسم ($p\text{-value} \geq 0/05$) را پیش بینی نمایند بطوری که این اثرگذاری معکوس و معنی دار برآورد شد. همچنین نتایج حاکی از آن بود که متغیر اشتراکات انسانی به گونه ای معنادار می تواند رضایت از زندگی والدین دارای کودکان طیف اوتیسم ($p\text{-value} \geq 0/05$) را پیش بینی نماید بطوری که این اثرگذاری مثبت و معنی دار برآورد شده است. درنهایت متغیرهای خودمهربانی و بهشیاری نتوانسته اند رضایت از زندگی والدین دارای کودکان طیف اوتیسم را پیش بینی نمایند.

کلمات کلیدی:

رضایت از زندگی، خود شفقت ورزی، ذهن آگاهی، خود مهربانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/823802>

